

Népek missziója

A Pápai Missziós Művek magazinja • VII. évfolyam, 1. szám • 2013. pünkösd

Ingyenes lap. Adományaikat a missziók javára köszönettel fogadjuk.

Ferenc pápa köszöntése

Minden hivatás titok

A gambiai misszióról

**Váci egyházmegyei missziós gyermekek találkozója
Dolgozzunk az Úr szőlőjében
Tapini völgyében
Kórház a világ végén**

◆ Kína/Tajvan

Esteban Aranáz atya a spanyolországi Tarazonában volt pap. Pasztorális munkája során sokat foglalkozott a gondlattal, hogy milyen sok ember él a Földön, akik még nem ismerik Krisztust és az Örömhírt. Ekkor azonban még nem

gondolt arra, hogy elhagyja egyházmegyéjét a misszió érdekében. Missziós hivatását végül egy illegális bevándorló barátja által ismerte fel, aki pogány volt! Imái eredményeképp tisztán látta, hogy hivatása Kínába szólítja. Hat évet töltött ott, megtanult kínaiul, majd áttelepült Tajvanra. Amikor az idegen Kínába érkezik, első dolga kell legyen, hogy kínai nevet vesz fel: Aranáz atyát most Chiou Shenfu-nak szólítják. Azt mondja: „Ez egyfajta függetlenség; amikor misszióba megyünk, elhagyjuk a nevünket is. Nagy alázatra tanít.”

◆ PMM/USA – Ifjúság és a Hit Éve

„Andrew atya, mit jelent a Hit Éve a fiatalok számára?” – kérdezték Andrew Small atyát. Az amerikai egyesült államokbeli Pápai Missziós Művek nemzeti igazgatója kérdéssel válaszolt: „Mennyi időbe telik körbejárni a világot?” A helyes válasz, melyet Fulton Sheen bíboros még 1951-ben adott, így hangzik: „Húsz percbe – ha a világmissziós rózsafüzért imádkoztatók és imában ölelik át a világot.”

◆ Kuba – Megkésett jóvátétel

A hatóságok a dél-kelet kubai Granma tartományban jelezték jóvátételi szándékukat: két iskolát és egy telket vissza-

adtak a katolikus egyháznak. Több mint 50 évvel ezelőtt a kommunista rendszer elkobozta e javakat. A templomok mellett annakidején 339 katolikus iskolát és két katolikus egyetemet államosítottak Havannában. Ezzel az egyház elvesztette legfontosabb bevételi forrásait. A kubai püspöki konferencia titkára, Alvaor Julio Beyra Luarca, üdvözölte ezt a „teljes mértékben pozitív gesztust”, amely Raul Castro államelnök egy kezdeményezésének része. A jövőben még további egyházi tulajdonok is visszaadásra kerülnek. A kormányzat ezen kívül egy telket is rendelkezésre akar bocsátani templomépítés céljára. (allewelt)

◆ Pakisztán

A Pakisztánban hivatalosan elismert négy keresztény egyház képviselői aláírták az „Akcióterv az egységért” dokumentumot. Ebben kötelezik magukat Isten országának közös hirdetésére. „Azokra a dolgokra kell összpontosítani, amelyek egyesítenek, és mindent el kell kerülni, ami szétválaszt” – mondja Francis Nadeem atya, a lahori ökumenikus szolidaritási bizottság koordinátora. „Ha mi keresztények Pakisztánban erősek akarunk lenni, akkor együtt kell maradnunk.” A katolikus egyház mellett a presbiteriánus és az anglikán egyház, valamint az üdvhadsereg írta alá a dokumentumot. Jelenleg a pakisztáni keresztények a diszkriminációtól és az erőszakos támadásoktól szenvednek. A Szükséget Szenvedő Egyház nevű segélyszervezet szerint az elmúlt két év volt a legvéresebb Pakisztán történelmében. Rendszeresen megvernek, elűznek és a vitatott istenkáromlási törvény alapján bezárnak keresztényeket. Az akciótervet az összetartás fontos jelének tekintik. (allewelt)

◆ Venezuela

Megbízható venezuelai forrás jelentette a hírgyűnökségnek, hogy Hugo Chavez elnök „az egyház kebelébe megtérve” halt meg, lelki felkészítésben és a szentségekben részesült utolsó napjaiban.

Az alelnök, amikor Chavez halálhírét bejelentette, úgy nyilatkozott, hogy a venezuelai vezető „Krisztusba kapaszkodva” hunyt el. A hírforrás elmondta, hogy életének utolsó heteiben Chavez elnök maga kérte a szentségek felvételét.

Egyébként Chavez, hatalomra kerülésétől fogva (1999) ellenséges viszonyban volt a katolikus egyházzal, mert a püspökök figyelmeztették szocialista tervei veszélyeire és mértéktelenségeire. Azzal vádolta a püspököket, hogy ▶

Tartalom

Minden hivatás titok	4
Ragyogtassuk fel a remény csillagát	6
A gambiai misszióról	7
Gambia képekben	8
Történetek a Szent Gyermekség Műve életéből	10
Váci egyházmegyei missziós gyermekek találkozója	12
Rejtvény	13
Kis Szent Teréz szobra Nagybárcányban	14
Cigánypasztoráció Beregújfaluban	14
Dolgozzunk az Úr szőlőjében	15
Taizéi találkozó Rómában	15
Tapini völgyében	16
Kórház a világ végén	18
Nemzetközi rajzpályázat	20

Népek missziója

Kiadja a Pápai Missziós Művek
Főszerkesztő, felelős kiadó:
 P. Benvin Sebastian Madassery svd, a PMM igazgatója
Szerkesztés és korrektúra: a PMM önkéntesei
Tördelés: Peidl Péter

Pápai Missziós Művek
 1223 Budapest, Jókai Mór u. 14.
 Tel./fax: 06-1-226-4610
 e-mail: pmmmisszio@gmail.com
 www.papaimisszio.hu

Nyomatás: D-Plus Kft.,
 Felelős vezető: Németh László ügyvezető
 Budapest III. Csillaghegyi út 19-21.

Ferenc pápa köszöntése

Amikor megkapta a szavazatok kétharmadát, és a bíborosok elkezdtek tapsolni, mert megválasztották a pápát, akkor Claudio Hummes, Sao Paulo nyugalmazott érseke, aki Jorge Mario Bergoglio bíboros mellett ült, és jó barátja, átölelte, megcsókolta és a következőt mondta neki: „Ne feledkezzél meg a szegényekről”.

A „szegények” szó mélyen behatolt a szívébe. Ezért a szegények egyházát akarja, ami a szegényeket karolja fel. Biztos vagyok benne, hogy ő egyaránt gon-

dol a testi és lelki szegényekre. Imádkozunk érte, hogy a Szentlélek vezérelje, világosítsa meg őt a mindennapi élete folyamán, és hogy jó egészséggel tudja vezetni Krisztus egyházát itt a Földön.

A magyar Pápai Missziós Művek munkatársai, önkéntesei, gyerekek, fiatalok, jótevők és a Népek Missziója magazin olvasói nevében szeretettel köszöntjük Ferenc pápánkat. Isten éltesse sokáig!

P. Benvin Sebastian Madassery SVD

a Pápai Missziós Művek
magyarországi igazgatója

▶ akadályozzák forradalmi céljaiban, és azt követelte, hogy a Vatikán ne avatkozzon az ország belügyeibe. (UCAN)

◆ Afrika/Mali

A francia és mali csapatok katonai sikerei Mali északi részén új reményt adnak az ország lakosságának, hogy van kiút a krízisből. „Nem csak az iszlamista csoportokat utasították ki az országból és úzték el az északi nagyvárosokból, hanem ezeknek a csapatoknak a csökkenő befolyása is reményt ad az embereknek a közbiztonság javulására” – nyilatkozta a mali püspöki konferencia titkára, Edmond Dembele atya, hírügynökségünknek. A kormány bejelentette, hogy párbeszéd és kibékülés céljából bizottságot hoz létre, mely a béketeremtés módjait hivatott tisztázni. A szervezet összetételéről még nincs döntés, de a katolikus egyháznak is lesz benne képviselője, mert, amint a miniszterelnök mondja, minden társadalmi és egyházi szereplőnek részt kell venni a bizottságban, hogy abban az ország minden lakosa magára ismerjen. (Fidesdienst)

◆ Angola

Luigi De Liberali olasz származású szalézi atya 2009 óta teljesít szolgálatot Angolában. Mielőtt afrikai állomáshelyére érkezett, 18 évig dolgozott Dél-Amerikában, Brazília különböző területein, de célja mindenhol ugyanaz: hirdetni az evangéliumot. A működési területéhez tartozó vidéki tartomány Kelet-Angolában található, nagysága 200.000 négyzetkilométer, körülbelül egy millió lakossal. A lakosság mintegy 5%-a keresztény. Szalézi plébániájához 80.000 négyzetkilométeres terület tartozik, több mint

100 kisközösséggel. A központban, Luenában lakik három rendtársával együtt, ők főként a városban végzik az evangelizációs munkát, míg De Liberali atya az egymástól nagy távolságokra lévő vidéki közösségeket látogatja kis teherautójával. Körútjai során több települést is felkeres, az egyes közösségekben száznál is több emberrel találkozik egy-egy ilyen alkalommal. Ezen a vidéken minden nagyon bonyolult, mint mondja, a legnagyobb nehézséget a nagy távolságok jelentik, de a rendelkezésre álló eszközök is szerények. A lakosság nagy része abból él, amit meg tud termelni a földből vagy a vadászatból, az állattartás ezen a vidéken nem szokás. Újságírói kérdésre, hogy az Ifjúsági Világtalálkozó előtt mit mond a fiataloknak, érdemes-e misszionáriusnak lenni, azt válaszolja: „Természetesen igen! Érdemes másokra figyelni – nem csak magunkra. Fiatalon még magam sem gondoltam, hogy misszionárius leszek, de részt vettem szociális munkában és segítő szolgálatokban”. Válaszában még kitért arra, hogy a missziót imával lehet hathatósan támogatni, és szolidaritással, azaz: néha mondjunk le valamiről, hogy másokkal megoszthassuk. (ZENIT)

Jeruzsálem

Rég látott mennyiségű sáska lepte el Egyiptomot: hozzávetőlegesen harminc millió sáska sötétítette el az eget Kairó-

tól a gízai piramisokig. Több ezres sáskaraj pusztított Izraelben is: a növények zöld leveleivel táplálkozó rovarokat az általában uralkodó széljárás sodorta át, félelmet keltve a helyi lakosságban, hogy a zsidó húsvét (pészah) előtt bibliai méretű sáskajárás zúdulhat az országra. - A mai zsidó hagyományban a húsvét az Egyiptomból való kivonulás emléknapja. A Biblia szerint az Úr nyolcadik csapásként sáskajárással fenyegette meg az egyiptomi fáraót, ha nem szabadítja fel a zsidó rabszolgákat, és nem engedi el a zsidó népet. Mivel a fáraó nem engedelmeskedett, a sáskák elárasztották Egyiptom földjét. Az idei zsidó húsvét március 25-én kezdődött. (Religion News Service)

Várjuk olvasóink véleményét

a Népek Missziója magazin cikkeiről, valamint a misszióval kapcsolatos kérdéseiket is. Üzenetet honlapunkon keresztül is lehet küldeni:

www.papaimisszio.hu • e-mail: pmmmisszio@gmail.com

• Pápai Missziós Művek 1223 Budapest, Jókai Mór u. 14. • Tel.: (06-1) 226-4610

Minden hivatás titok

Beszélgetés

Alberto Bottari de Castello apostoli nunciussal

A Pápai Missziós Művek ösztönzést ad arra, hogy az Egyház missziós elkötelezettségű maradjon. Az egész világ keresztényei érzik, hogy létezik az egység, az Egyház egyetemessége.

■ *Excellenciás úr, kérem, mondjon valamit nekünk életéről, családjáról.*

Észak-Olaszországban, Treviso egyházmegyében születtem és nőttem fel. Egységes és vallásos családnak mindig példát jelentett nekem. Nagynénem szerzetesnővér volt, 50 éves kora körül ment misszionáriusnak Argentínába. Plébániánkhöz már gyermekoromban is több mint 10 000 lakos tartozott, és tíz pap szolgálta. Ezért a plébánia élete nagyon mozgalmas volt, plébánosunk mindenben támogatta minket, és sok hivatás született.

■ *Itt született meg az Ön hivatása is?*

Minden hivatás titok, de mondhatom: igen, itt. Már az első szentáldozásomtól kezdve gondoltam arra, hogy szeretnék misszionárius pap lenni. Plébánosunk ebben is támogatta. Majd Trevisóban, a X. Pius pápa szemináriumában tanultam, 6. osztálytól a teológiáig. Együtt vakációztunk misszionárius szeminaristákkal, akik nagy hatást tettek rám. Trevisóban szenteltek pappá 47 évvel ezelőtt.

■ *Hogyan kezdődött a diplomáciai küldetése, mi vezette arra, hogy ezt a szép, de nehéz szolgálatot válassza?*

Egyházmegyénkben hagyománya volt ennek. Egy nagyon tevékeny nuncius atya beszélt nekünk a szemináriumában erről a hivatásról. Háromévi aktív és szép plébániai szolgálat után levelet kaptam püspökömtől: „Alberto atya, szeretnék beszélni veled.” Először megijedtem – mit követtem el? Elmondta, rám gondoltak, hogy elküldenek a diplomácia világába. Igent mondtam, mivel a Szentatya nevében kért meg erre a feladatra. Úgy éreztem, hogy ez egy misz-

zionáriusi hívás. Négy évig tanultam a Pápai Gergely Egyetemen, aztán a diplomáciai iskolánkban, utána oda mentem, ahova küldtek: Latin-Amerikába, Közép-Keletre, Afrikába, Ázsiába, végül ide, Magyarországra.

■ *Beszélne nekünk arról, hogy mi is a nuncius küldetése?*

Emlékszem, Kamerunban tanítványaimnak így magyaráztam el: „Tudjátok, a pápa Szent Péter utódja, Jézus helyettese, nagyon fontos funkciója van, mindenki ismerni, látni akarja, de nem lehet ott mindenhol. Ezért kiválaszt személyeket, akik képviselik őt az egyes országokban.” Nos, mi is a nuncius dolga? Az, hogy a pápa „szeme” és „füle” legyen, ismereteket szerezzen, kapocs legyen az adott ország és a Szentatya között; a pápa „szája” is legyen, mert ő továbbítja a szentszéki üzeneteket, leveleket. Tehát a nuncius

a pápa jelenlétének, szeretetének és a vele való egységnek a jele és eszköze.

■ *Amióta Ön a Szentatya képviselője, találkozókra kell részt vennie és számos emberrel kerül kapcsolatba. Hogyan egyezteteti össze papi hivatását ezzel az elfoglalt élettel?*

A Szentatya az egyik legrégebbi intézmény, amely követeket küld az egyes országokba. A nunciusnak, mint követnek kettős feladata van: egyrészt a köztársasági elnökkel, másrészt a püspöki konferenciával áll kapcsolatban. Vannak találkozóim a diplomáciai testülettel és a kormány tagjaival. Ha a diplomátákkal találkozom, tőlem nem közigazgatási vagy politikusi, hanem krisztusi szavakat várnak.

A legfontosabb misszió az, hogy je-

len legyünk a helyi egyház számára. Ebben számomra a legérdekesebb, ha egy plébánia vagy egy egyházmegye látogatására hívnak. Felkerestem több várost, találkozom az egyes lelkeségi mozgalmakkal. Úgy érzem, hogy keresztény hitemet és papi küldetésemet abban élem meg, amit csinállok. Nincs tehát semmi nehézség a papi és püspöki hivatás megélésében.

■ *Nunciusként és misszionáriusként négy kontinensen dolgozott. Hogyan látja a katolikus egyház helyzetét a különböző kultúrákban?*

XVI. Benedek pápa az utolsó szerdai általános kihallgatáson azt mondta: „Látom, hogy az egyház él.” Nekem is ez volt a tapasztalatom mindenhol, ahol csak megfordultam. Látható, hogy aho-

va csak elért Krisztus üzenete, vannak csodálatos emberek, fiatal hivatások. Afrika őserdeiben is érzik a vágyat, hogy szolgálják Krisztust, még életük árán is. Ez tehát mindig ösztönöz arra, hogy szolgálatára legyek az egyháznak és életképességéről tanúskodjam.

■ *Nuncius úr hosszú ideig volt misszióban Afrikában. Tapasztalatai alapján hogyan értékeli az ottani katolikus egyház jövőjét?*

Nagy együttérzéssel és reménységgel; ahol növekszik az egyház, az Afrika. Bár csak három-négy országban tevékenykedtem, megtapasztaltam, hogy a „modern és fejlett világ” bizonyos veszélyeivel szemben Afrikának megvan még a mély emberi értékei: az élet derűje és a család – ez mind pozitív példa. Örülnek a kis dolgoknak is, van idő

az emberi kapcsolatokra, az órákig tartó hosszú misét is megbecsülik, szívesen szentelik az időt az Úrra.

■ *Miért nő a hívek száma a fiatal egyházakban még komoly üldözések közepette is, míg a hagyományos egyházak fogyóban vannak?*

Hát én remélem és kérem az Urat, hogy az egyház jövője felfelé íveljen. Krisztus az egyszerű és szegény életet választotta, életstílusává tette. Megtanítja, hogy a lelki szegénység, a szív szabadsága a feltétele, hogy megértsük az Evangéliumot. A birtoklási vágy, a világi javak imádása kizárja a fontos lelki dolgok értékelésének lehetőségét. Ha derűvel fogadjuk a nehézségeket, könnyebb nyitottnak lenni az Evangélium értékei iránt. Példát is mondok: az afrikai falvakban az egyetlen forrásnál a kis lányok néha órákig várakoznak dézsáikkal a vízre, mégsem háborognak, hanem énekelnek, mert az egyszerű dolgoknak is tudnak örülni. Vagy: Libériában, a menekülttáborban, amikor a helyzet nyugodtabb lett, a menekültek elkezdtek egy kis rizsföldet megművelni, de a termést nem egyedül ették meg, hanem odahívták a szomszédait is. Készségük van a nagylelkű megosztásra, az együtt szenvedők embersége érződik bennük. Ezek a legfontosabb létező értékek a hit és a hivatások számára.

■ *Mi a szerepe a Pápai Missziós Műveknek az egyetemes egyház küldetésében?*

Boldog II. János Pál pápa a Redemptoris missio kezdetű enciklikában azt írja, hogy „az egyház missziós természeti.” Hat-hétmilliárd emberből csak mintegy kétmilliárd ismeri az Evangéliumot – tehát még sok a tennivalónk.

A Pápai Missziós Művek ösztönzést ad arra, hogy az egyház missziós lelkülete élő maradjon. Az egész világ keresztényei érezzék, hogy létezik az egység, az Egyház egyetemessége. Tehát a Pápai Missziós Művek a nevelés, a tudás, az imádság eszköze. A missziós folyóiratoknak – mint például az általa kiadott ismeretterjesztő füzetek, amelyekre gyermekkorom óta szívesen emlékszem – fontos szerepük van, hogy felkeltsék az érdeklődést a missziós munka iránt, és hivatásokat ébresszenek.

■ *Köszönöm a beszélgetést!*

Szabó Bernadett

Ragyogtassuk fel a remény csillagát

„Látom már egy új missziós korszak derengését, amely fényes nappallá lesz...” – írta Boldog II. János Pál pápa a „Redemptoris missio” kezdetű enciklikájában. Tanúi vagyunk annak, hogy e próféta meglátás az őt követő XVI. Benedek, majd Ferenc pápa által, az Úr segítségével a megvalósulás felé tart – amint alábbi gondolataiból megismerhetjük.

„Misszionáriusnak lenni annyit jelent, mint szeretni Istent teljes szívünkből, ... hogy az irgalmas samaritanushoz hasonlóan mi is lehajolunk minden szükséglet szenvedőhöz, különösen a legszegényebbekhez és a legnyomorultabb körülmények között élőkhez.”(XVI. Benedek pápa, 2006. Missziós vasárnapi üzenet)

„Az Egyház természeténél fogva missziós.” (XVI. Benedek pápa, Verbum Domini, 2010)

„Köszönetet mondok a Pápai Missziós Műveknek, amely az egyetemes Egyház missziós együttműködésének eszköze a világban. Tevékenységével az evangélium hirdetésének, a felebarát segítségének, a legszegényebbek iránti igazságosságnak is eszközévé válik.”(XVI. Benedek pápa, 2012. Missziós vasárnapi üzenet)

A magyarokhoz szóló üzenet: „Imádkozom a magyar misszióért!” (XVI. Benedek pápa, Róma, 2009. pünkösd, Európai Missziós Gyermekcsoportok Találkozója)

Ferenc pápa már az első, közvetlen és szeretetteljes szavaival megérintette az emberi szíveket - és a szívek válaszoltak is rá. Megérezték, hogy mostantól kezdve egy új missziós korszak következik:

„Szeretnék egy szegény egyházat, amely a szegényekért él.” (márc. 16. nemzetközi sajtókonferencia)

„Gondoskodjunk az emberekről, legyen szeretetteljes gondunk mindenkire, minden személyre, különös tekintettel a gyermekekre, az idősekre, a törekeny személyekre, akik gyakran a szívünk peremén élnek.

A gyöngédség nem a gyengék erénye, hanem éppen ellenkezőleg, a lélek erejére vall, kifejezi azt a képességét, hogy tudunk másokra figyelni, mások iránt részvétellel lenni. Ne féljünk a jóságtól és a gyöngédségtől!

Őrizzük meg Jézust Máriával, őrizzük meg az egész teremtett világot, őrizzük meg minden személyt, különösen a legszegényebbeket ... Mindannyian arra kaptunk felhívást, hogy felragyogtassuk a remény csillagát” (márc. 19. beiktatási homília).

Nem elégedhetünk meg azzal, hogy bent maradjunk az akolban a 99 bárányal, hanem ki kell mennünk Jézussal, hogy megkeressük az elveszett bárányt.” (Nagyheti katekézis, márc. 27.)

Engedjük, hogy Isten irgalmassága megújítson minket ... váljunk eszközeivé ennek az irgalomnak. Legyünk olyan csatornákká, melyeken keresztül Isten megöntözheti a földet, megőrizheti a teremtett világot és kivirágoztathatja az igazságot és a békét.” (márc. 31. húsvéti üzenet)

Adjunk hálát korunk pápáiért, akik buzdítanak minket: legyen kész a mi szívünk és megújult erővel vessük bele magunkat a missziós munkába!

Forrás: VR/ MK

Összeállították: a PMM munkatársai

A gambiai misszióról

Élménybeszámoló

Hálátlan az a szív, amely elfelejti azokat a lépcsőket, amelyek őt segítették abban, hogy tovább jusson. Szent Pál leveleiben többször lehet olvasni, ahogyan hálátelt szívvel gondol vissza azokra a dolgokra, amelyeket az Úr véghezvitt életében. A missziós tudattól teljesen átjárva egyszer így mondta: „Jaj nekem, ha nem hirdetem az evangéliumot!” (1Kor 9,16) Ez a missziós elkötelezettség Jézus bensőséges megismeréséből fakad.

A szívem egyik nagy vágya valósult meg 2012 novemberében, amikor missziós célból, néhány napra Afrika egyik legkisebb országába, Gambiába sikerült eljutnom. Sokat olvastam és hallottam erről a kontinensről, de saját szememmel látni, megtapasztalni mégis más volt. Látni annyit jelent, mint hinni – mondják a filozófusok.

A *Népek Missziója* magazinunk olvasói már tudják, hogy miért is utaztam Gambiába. 2011/12. évi projektünk a gambiai Bwiam településen élő éhező gyermekek megsegítéséről szólt. Ezen a településen a Boldogasszony Iskolanővérek – korábbi nevén Miasszonyunkról Nevezett Szegény Iskolanővérek – vezetnek missziót. A magyar Fidelis SSND nővér, aki egy évet töltött ebben a misszióban, már sok helyen sokat mesélt életükről és az ottani gyermekek nélkülözéseiről, életkörülményeiről.

A szerzetesnővérek a gambiai püspök hívására, 1990-ben érkeztek Lengyelországból, hogy foglalkozzanak a gyermekek és fia-

tal lányok nevelésével, oktatásával. Ahogy bővült a misszió, a plébános atya a hitoktatást, a családlátogatást, később az igeliturgiát, majd az óvodákkal járó felelősséget is rájuk bízta. A nővérek ezen kívül a felnőtt lányok és asszonyok számára varrőiskolát és tehetséggyógyító központokat hoztak létre. A Bwiam-i plébános, Sean atya Írországból érkezett, és már több mint 10 éve dolgozik Gambiában. Egy évvel ezelőtt helyezték a Bwiam misszióba. Egyszer majdnem meghalt maláriában, így haza kellett mennie, de mikor meggyógyult, visszatért – ezt a missziót támogattuk.

Projektünk célja az volt, hogy 1000 gyermeknek biztosítsunk étellemezt egy éven keresztül. A sok száz magyar missziós gyermek lemondásából és számos nagylelkű ember, szervezet adományából olyan komoly összeggel tudtuk támogatni a missziót, amely meghaladta eredeti célkitűzésünket is! Az összegyűlt adományt személyesen vittem el nekik két másik paptestvéremmel együtt, akik szintúgy látni szeretnék volna ezt a missziót.

Lelkileg és testileg felkészülve, hosszú repülőút után, 2012. november 7-én érkezünk meg a fővárosba, Banjulba. Kalandosan kezdődött az utunk. Sok időt töltöttünk a vámon, nagy feltűnést keltettek az ajándékokkal – tollak, színes ceruzák, cukorkák, focilabda stb. – teli bőröndjeink.

A késedelem miatt elkerültük a ránk váró missziós nővért. Egy kis „bújócska” után végül sikerült találkoznunk. Szálláshelyünkre egy terepjárón indultunk, amit Erzsébet nővér vezetett. Az úton lépten-nyomon katonákkal találkoztunk, megállítottak, de tovább engedtek, mivel a nővér ismerős volt nekik. Késő este érkezünk szálláshelyünkre a 32 fokban melegben. Elszállásoltuk magunkat, és leültünk vacsorázni, mangóleváros vajkenyeret.

Ahogy teltek a napok, a kellemes meglepetések sora ért bennünket. Főleg – minden nehézségük és szegénységük ellenére – az emberek közvetlensége, vidámsága és nyitottsága tette boldoggá az ottlétünket. Bár az ország 90%-a muzulmán, a keresztényekkel (7%) jó barátságban és békében élnek. Nagy tisztelet övezi a misszionáriusokat és az egyházi személyeket.

A következő oldalon lévő képek élményeinkről és benyomásainkról mesélnek.

Sebastian atya

Missziós óvodák, iskolák

– több missziós óvodát és iskolát látogattunk meg. A gyermekek nagyon szerény körülmények között tanulnak. A nővérek szerint elég okosak, de nincs megfelelő infrastruktúra, és nem mindig tudnak enni adni az óvodában és az iskolában. Amikor van étel, akkor sokkal többen jönnek. A mi segítségünkkel két éven keresztül kap minden gyermek minden nap enni valót – Istennek legyen hála!

Papszentelés

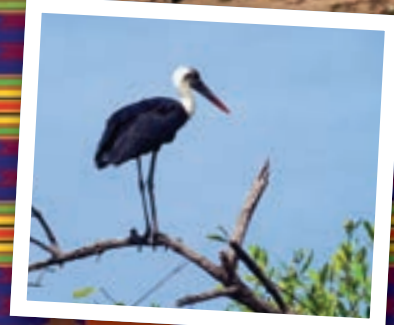
– Nagy örömünkre részt vehettünk két diakónus pappá szentelésén. Igen nagy élmény volt. Mintegy 1500 ember volt jelen a nagy ünnepen: négy kórus énekelt, az asszonyok táncoltak és tapsoltak a mise alatt – valóban egész létükkel imádták és dicsőítették az Istent. Úgy éreztem, teljes mértékben élték a Főparancsot: szeretni Istent teljes szívedből, erődből, elméddel és teljes lelkedből.

Természet

– nagyon szép a táj, rengeteg hatalmas mangófa van, különböző növények, virágok, különleges madarak és állatok. Az Atlanti óceán és a Gambia folyó még fokozza a természet szépségeit.

Az emberek jókedvűek, mosolygósak. Nagy a szegénység, mezőgazdaságból, halászatból és turizmusból élnek.

Ételek – rizs és hal a fő étel. Sok kenyeret, magyort esznek.

Gyümölcs – főleg görögdinnye, papaya, mangó, banán és sok citrom. Nagyon finom magyort termelnek.

Közlekedés – nagyon kevés az aszfaltos út, 85% csak földút. Az emberek általában gyalog vagy biciklivel közlekednek - időnként számárháton is.

Történetek a Szent Gyermek

Animátorok találkozója

A missziós csoportvezetők idei találkozójukat januárban tartották, amelyen az egyes gyermekcsoportok kísérői, az önkéntes segítők és az Ifjúsági Missziós Társulat fiataljai vettek részt. Kiértékelték a múlt évi munkát és megosztották tapasztalataikat. Sebastian atya bemutatta a Gambia-Bwiami misszió támogatásáról szóló filmet, a fiatalok pedig az ő programjaikat ismertették.

A találkozón véglegesítették a 2013. évi országos és helyi programokat: a pünkösdhétfői Országos Találkozó és Születésnap Máriaremetén, a Szent Gyermekség Műve nyári tábora, a Váci Egyházmegyében működő missziós csoportok második találkozója, Lisieux-i Kis Szent Teréz szobrának felszentelése Nagybárcányban és az októberi Világmissziós Ünnepe. Az Ifjúsági Missziósok külön tábort és lelkigyakorlatot szerveznek, részt vesznek a Nagymarosi Ifjúsági Találkozón is.

Régiós ifjúsági találkozó Nagybárcányban

A Váci Egyházmegye 1987-től építi fel az ifjúsági közösségi élet regionális egységekből álló rendszerét, tagjait a térség folyóiról - Tápió, Tisza, Galga, Ipoly, Duna, Zagyva - nevezte el. A VIII. Zagyva-menti regionális tavaszi - nagybőjti - találkozót március 9-én tartották. A szervezésben és lebonyolításban oroszlánrésze volt a Szent Gyermekség Műve és az Ifjúsági Missziós Társulat helyi csoportjának.

A találkozón közel száz fiatal vett részt, még más régiókból is érkeztek. Két helyi egyetemista fiú előadásában a Hiszekegyet dolgozta fel mondatról mondatra, majd a résztvevők kiscsoportban osztották meg gondolataikat egymással. Délután fakultatív programok közül választhatott az ifjúság, a filmklubban például Boldog Chiara Luce Badano életéről szóló filmet nézhették meg. A missziós keresztutat a konkláv tagjaiért és a leendő Szentatyáért ajánlották fel. A nap központi eseménye az ünnepi szentmise volt, melyet Farkas László, az egyházmegye ifjúsági lelkipásztora mutatott be, és a salgótarjáni „Kövessük Énekelve Krisztust” énekkar tett még ünnepélyesebbé.

Sárospataki ünnep

A sárospataki Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskolában öt gyermekkel megalakult az első missziós gyermekcsoport. Az ünnepélyes beiktatást az őszi Szent Erzsébet Napok keretében Katona István püspök atya mellett Sebastian atya végezte.

A gyermekek és hitoktatójuk, Janicsné Stumpf Tímea már régóta elkötelezték magukat a misszió mellett. Missziós foglalkozásokat szerveznek, és ilyenkor mindig sor kerül egy kis játékra is. A gyerekek lelkesek, mindig van újabb ötletük. Eltervezték, hogy az iskolában a többi osztálynak beszélni fognak a Szent Gyermekség Művéről. A szülőkkel is sikerült jó kapcsolatot kialakítani, számítani lehet a segítségükre. Már is vannak a misszió iránt érdeklődő gyermekek. Kecskés Attila plébános atya, az iskola lelki vezetője is támogatja a missziós csoportot.

Szent Gyermekség Műve életéből

Az első missziós iskola

Az encsi Szent László Katolikus Általános Iskolában dr. Besenyei Zoltánné igazgatónő szeretné, ha minden osztályban működne missziós csoport. Az Egri Főegyházmegyében - és országosan is - ez az első missziós gyermekcsoport, amely intézményként vállalja ezt a feladatot. „Missziós iskolaként” mintaként szolgál.

Tavaly Sebastian atya előadást tartott az alsó és a felső tagozat tanulóinak, tanárainak, és 36 gyermekkel megalakult az összevont missziós csoport. „Egészen felemelő volt már az első foglalkozás is, ahogyan együtt imádkoztak kicsik és nagyok. Együtt mondta a kereszttutát minden évfolyam” - mondta a missziós koordinátor.

Tükör

Szükség van rá? Nem is lenne szabad kérdésnek lennie. Számptalan változatban van rá szükségünk, szeretjük ellenőrizni külső megjelenésünket. De mi szükség lehet rá egy iskolában?

Katolikus iskolánkban, mely tavaly szeptemberben kezdte meg működését, nagy szükség volt egy nagy méretű, egész falat beborító tükkörre a néptáncos terembe. Sebastian atya itt jártakor erről tudomást szerzett, és felajánlotta segítségét, ennek köszönhetően elkészült és helyére került a tükör.

Ma kicsik és nagyok mozgása, tartása, önbizalma fejlődik ezáltal. Látják magukat a tükkörben, a táncpedagógus javítja hibáikat, dicséri erényeiket. Egész lényükből árad a jókedv, tükröződik a tánc öröme. Köszönjük, Sebastian atya!

Makranczi Sándorné
Szent László Katolikus Általános
Iskola, Encs

Új missziós csoport Dombóváron

A Pécsi Egyházmegyében Szekszárd után Dombóváron, a Szent Orsolya Iskolaközpontban is megalakult a missziós gyermekcsoport. A csoport kísérője, Kővágóné Csizmadia Anna így beszélt céljaikról: „A gyermekek szívében már kiskorban alakuljon ki a missziós tudat, rászoruló társaik segítése ne kötelesség, hanem szívből és szeretetből jövő belső igény legyen.”

Jelmondatuk a „Kis imával és kis áldozattal”, mellyel a rászoruló gyermekeket és az időseket segítik. A tanítás előtt a beteg gyermekekért együtt imádkoznak az iskola többi diákjával. A dombóvári Belvárosi Plébániatemplom plébánosa, Kutas Attila atya örömmel fogadta be a missziós csoportot.

Váci egyházmegyei missziós gyermekek találkozója

Máriabesnyő, 2013. április 13.

A Váci Egyházmegyében működő missziós gyermekcsoportok találkozója immár hagyománnyá vált. Több mint kétszáz kis missziós gyűlt össze szüleikkel, nagyszüleikkel és testvéreikkel a Máriabesnyői Nagyboldogasszony Bazilika előtti téren.

A Bazilikában Beer Miklós váci megyéspüspök Sebastian atyával együtt ünnepélyes szentmise keretében tizenhárom új kis missziózt iktatott be a Szent Gyermekség Műve tagjai közé.

A püspök úr régi ismerősként köszöntötte a missziós gyermekeket, hiszen sokukkal már a tavalyi első Váci Egyházmegyei Találkozó alkalmával, Mát-raverebély-Szentkúton is találkozott. Szentbeszéde a gyermekek missziós küldetéséről szólt. Az apostolok segítőkét választottak maguk mellé, mi is kiválasztottak vagyunk a különféle szolgálatokra Krisztus Egyházában, és erre a gyermekek is meghívást kaptak. Mindenki a maga helyén és a maga talentumai szerint szolgálhatja Krisztust és az embereket. Az Evangéliumra utalva azzal biztatott a Püspök úr, hogy Jézus egész életünkön végigkísér, és mindig ott találkozhatunk Vele, ahol éppen vagyunk.

A szentmise után a máriabesnyői csoport és kísérelőjük, Pádár Éva körbevezették a vendégeket a Bazilikában. Majd a finom ebédet a gyerekeket kísérő édes-

anyák, nagymamák által felajánlott rengeteg sütemény koronázta meg.

A délutáni program az egyes települések csoportjainak – Encs, Fót, Hévízgyörk, Máriabesnyő, Nagybárcány, Pásztó, Rád, Rákosszentmihály és Vecsés – beszámolóival folytatódott, amelyből megtudhattuk, hogy milyen színes is a misszió palettája, milyen sokféleképpen gazdagítják iskolájuk, plébániájuk életét. Igazi kovászként működnek, miközben saját hitük is érlelődik. A Szent Gyermekség Műve felső korhatárát elérők közül egyre többen folytathatják missziós munkájukat az Ifjúsági Missziós Társulat keretén belül.

A bemutatkozás után „Kincsvadászat” játékra került sor. A gyerekek az öt missziós szín szerint csoportokat alkottak, majd a Bazilika kertjében elrejtett borítékokat kellett megkeresniük, amelyekben egy-egy – a Hit Évéhez kapcsolódó – szentírási részlet szavai bújtak meg. A feladat a borítékok megtalálása, majd a szavak idézetté összeállítása volt.

Az izgalmak levezetéséeként hatalmas körtánc zárta a napot. Néhány missziós csoport táncot, Sebastian atya pedig egy dalt tanított meg a gyerekeknek. A nap végi záró áldás után azzal búcsúztak, hogy jövőre az egyházmegye egyik kistéleplülésén, Rádon találkoznak.

K. M.

Rejtvény

A LENTI ÁBRÁBAN KERESSÉTEK MEG A KÉRDÉSEKRE ADOTT HELYES VÁLASZOKAT!

(Az ábrából két rövid szó hiányzik: „A” és „DE”)

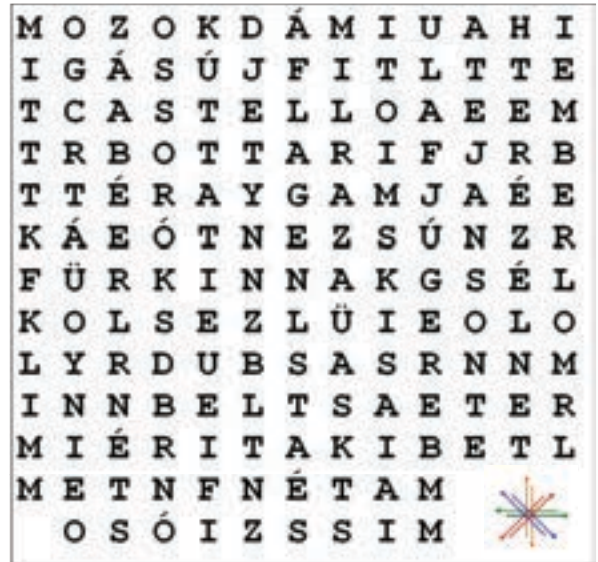
A szavakat vízszintesen, függőlegesen és átlósan minden irányban keressétek!

A FENNMARADÓ BETŰKBŐL A SZENT GYERMEKSÉG MŰVE IDEI MOTTÓJÁT OLVASHATJÁTOK KI.

Kérdések:

(zárójelben a megfejtéshez szükséges szavak száma)

1. KI A MISSZIÓK VÉDŐSZENTJE? (3)
2. MI A JELENTÉSE A „MISSZIÓ” SZÓNAK? (1)
3. KIK LEHETNEK MISSZIONÁRIUSOK? (2)
4. MIT ÜZENT XVI. BENEDEK PÁPA A MAGYAR MISSZIÓSOKNAK 2009-BEN? (3+A)
5. KI MA AZ APOSTOLI NUNCIUS MAGYARORSZÁGON? (3+DE)
6. KI ALAPÍTOTTA A SZENT GYERMEKSÉG MŰVÉT? (2)
7. HOL ÁLL AZ A KÁPOLNA ÉS KÖZÖSSÉGI HÁZ, AMINEK AZ ÉPÍTÉSÉHEZ ÉS BERENDEZÉSÉHEZ A MAGYAR MISSZIÓS GYEREKEK IS HOZZÁJÁRULNAK LEMONDÁSAIKKAL? (1)
8. MI ANNAK A MISSZIÓS SZERVEZETNEK A NEVE, AHOL A 14 ÉVEN FELÜLI FIATALOK FOLYTATHATJÁK A MISSZIÓT? (3)

Beküldési határidő: 2013. augusztus 30.

Az októberi rejtvény nyertesei:

Laskovics Szára Katalin, Apc

Bálint Rita, Forráskút

Boros Sámuel, Gödöllő

Az adventi rejtvény nyertesei:

Krajvár Eszter, Rád

Szabó Gergő, Pápa

Zsuka Anna, Vecsés

GRATULÁLUNK!

Könnýtésül:

A mottó XVI. Benedek pápa idei nagyböjti üzenetének címe. A helyes megfejtéshez segítséget találtok a Népek Missziója magazin mostani és korábbi számaiban megjelent cikkekben is. Nagyobb szórakozás, ha többen együtt próbálkoztok a megfejtéssel!

MEGFEJTÉS:

Rejtvény kisebbeknek

Tedd sorrendbe az alábbi képeket!

MEGFEJTÉS:

Kis Szent Teréz szobra Nagybárkányban

„... Igen, azzal akarom tölteni a mennyországomat, hogy jót teszek a földön.” (Lisieux-i Kis Szent Teréz)

A nagybárkányi Szent Gyermekség csoport Őt választotta védőszentjéül. Azóta lelkesítő események sora történt közösségükben.

Minden évben megünnepeljük Kis Szent Teréz ünnepét. Erre az alkalomra készítettük a Szent Teréz gyermekkoráról szóló „Szeretni Istent és megszerettetni Őt” misztériumjátékot, majd egy évre rá a folytatást a szerzetesi éveiről: „A szeretet kis útja” címmel. A missziós gyermekek közül már heten csatlakoztak a Teréz misszióhoz: papokért, papi hivatásokért imádkoznak naponta.

2012 októberében egy kiállítást rendeztünk életútjáról, majd megszületett egy szobor állításának gondolata is. Sebastian atya közvetítésével vezetőnk beszélt Kiss Gábor szobrászmű-

vésszel, aki ezekkel a szavakkal vállalta el: „Szép feladat Lisieux-i Kis Szent Terézről szobrot készíteni. Mintázatom alatt olvasom életrajzát. Eddig csak élő modellel dolgoztam, mégis most egyre jobb ismerősömmé válik.”

A szobor környékének kialakítása a plébánia kertjében a missziós gyermekek adománygyűjtéséből, a farsangi bál bevételeiből, a szülők, az egyházközség és több jólelkű hívő adományából tevődik össze.

Május 26-án, Szentháromság vasárnapján az ünnepi szentmise keretében fogja Beer Miklós váci megyéspüspök megáldani a szobrot. Mottóink: „A Kis Úton akarunk követni Téged Urunk Jézus, amelyen védőszentünk, Kis Szent Teréz járt!”

Dancsák Viktor

Cigánypasztoriáció Beregújfaluban

A tavalyi év gyümölcsöző volt a beregújfalui katolikus cigány lakosság életében. Befejeződött az új kápolna építése, és Majnek Antal püspök atya családiás ünnepség keretében felszentelte.

Szép és emlékezetes ünnepünk volt 2012 októberében. Az új kápolnában, több hónapos felkészülés után tíz felnőtt és négy gyermek járult az első szentáldozáshoz. Meghatóvva vették magukhoz Jézus Krisztus szent testét és vérét. Most végre átélhették a szentáldozás örömét, amit már annyiszor hallottak és elképzelték a hittanórákon.

Az ünnepi szentmisében Michels Antal plébános atya arról beszélt, hogy mennyire fontos a szentségek gyakori és rendszeres vétele, és kiemelte a család és a házasság fontosságát. „Isten igazán örül, és megáldja azokat a családokat, ahol tiszta szívből törekednek a hitre, a békességre és a szeretetre” – mondta nekünk. A szentmisét kis agape követte.

Még jó néhány gyermek és felnőtt vár az első szentáldozásra, amely előreláthatólag nyáron lesz, így új felkészítő csoportok indultak. Több házaspár is jelezte, hogy rendezni szeretné

a házasságát. Mivel nem élnek szentségi házasságban, folyik az ő felkészítésük is.

Nagy előrelépést jelentett a kápolna megépülése a helyi közösség hitéletében, Istennek legyen hála!

Bunda Szabolcs

Dolgozzunk az Úr szőlőjében!

Szent Péter Apostol Műve számára jelentőségteljes hétvége volt 2012. november 3–4., csoportunk, az Ifjúsági Missziós Társaság első országos találkozója, ahová az ország különböző pontjairól érkeztek fiatalok.

Az énekes ismerkedés után a magyar verbita rendtartomány legfiatalabb tagja, Tamás Dániel svd testvér tartott előadást arról, hogy miért nem jó részmunkaidőben dolgozni... legalábbis az Úr szőlőjében. Néhány kérdést bízott ránk a Jézus és az Atya közötti szoros kapcsolat kérdéskörében, amelyeket kiscsoportokban beszélünk át.

Blandina nővérnek köszönhetően a Szent Péter Apostol Műve megálmodójáról, Jeanne Bigard életéről ismertünk meg érdekes részleteket. Az 1859-ben született fiatal normandiai nő erős készíttést érzett a misszionárius papok támogatására, és gyenge egészsége ellenére egész életét erre a szolgálatra szentelte. Különleges alkalom volt az esti szentmise, Sebastian atya indiai rítusban celebrálta.

Másnap Sebastian atyával arról beszélgettünk, hogyan lehetünk Krisztus élő tanúivá, hol van ránk szüksége a világnak. Arra buzdított minket, hogy összefogással, együttes erővel próbáljunk jót és értéket adni a világnak: hiszen a kör sokkal erősebb, mint a félkör. A közös élményeken, a találkozásokon, a sok-sok nevetésen túl is még valami vonzott minket a lelkinapokra: Isten iránti szeretetünk.

Köszönjük Sebastian atyának, Blandina nővérnek és a verbita testvéreknek ezt a lelkieken gazdag hétvégét.

Fonay Emese

Taizéi találkozó Rómában

A Bizalom Zarándokútja 2012-ben az örök városba, Rómába vezetett. Tökéletes hely az összegyűlt mintegy 30 000 fiatalnak!

Szállásunk egy plébánián volt lengyel, ukrán, német és fehérorosz zarándoktársakkal együtt, így jó lehetőségünk nyílt a barátkozásra. Megtapaszthathattuk az olasz vendégszeretetet, helyi plébánosunk a nap 24 órájában segítségünkre volt.

A Circus Maximusban kaptuk az ebédünket, majd onnan indultunk a délutáni imádságokra: a lateráni vagy a Santa Maria Maggiore bazilikákba, vagy a Szent Pál székesegyházba. Egyik este a Szent Péter téren

XVI. Benedek pápával imádkozhattunk együtt. Számomra ez a másfél óra volt az egyik legnagyobb élmény. A térről a Szentatya áldásával indultunk, szívünkben megőrizve szavait: „Küldetésünk van, tettekre kell váltanunk az Evangélium tanítását!” Az imaórák alatti csendre a taizéi énekek segítettek ráhangolódni, ilyenkor elmélkedtünk missziós feladatainkon és megfogalmazhattuk kéréseinket, hálánkat az Istenre figyelő csendben.

Köszönjük a szervezőknek, hogy gondoltak az iskolánkra is. Életre szóló élményekben lehetett részünk!

Nyári Ákos

Tapini völgyében

A Pápua Új-Guinea felföldjén élő emberek szétszórt falvakban laknak. Majdnem minden nap hosszú utat tesznek meg, meredek hegyoldalakon másznak fel, sűrű dzsungelen verekszik át magukat és rohanó folyókon kelnek át, hogy elérjék céljukat: Tapinit, a katolikus egyház által fenntartott egyik hegyi állomást.

Tapini falut – ahol van templom, iskola és kórház is – a Jézus Szent Szíve Misszionáriusok alapították. Marina Magaiva szerzetesnővér a kórházban nővérként és szülésznőként dolgozik. Reggelente ellátja az anyákat, akik gyermekeikkel átvándoroltak a hegyen. „Jelenleg a legnagyobb problémánk a tuberkulózis” - mondja a nővér.

Sokáig nem volt ismert, hogy a Pápua új-guineai felföldön egyáltalán élnek emberek, lakatlannak vélték a meredek, sűrű erdővel borított hegyeket. Csak 1930 táján bukkant három ausztrál kincskereső egész népekre, akik eddig a külvilággal való kapcsolat nélkül léteztek. Mindkét fél számára meglepetés volt a találkozás. Addig a felföldiek is úgy gondolták, hogy ők a világ központja. Az első fehér embereket az ősök világából érkező szellemeknek vélték.

Ezt követően a felföld a néprajzkutatók, természet- és nyelvbúvárok tu-

dományos kutatási célpontjává vált, de a meggazdagodni vágyó kalandoroké is. Tapini körzetéhez tartozik a nehezen megközelíthető tolukumai aranybánya, sok embernek ad munkát, ám környezetkárosító hatása drámai méreteket öltött. Egy férfi, aki fiatal korában néhány évig az aranybányában dolgozott, elmesélte, hogy kilenc osztálytársa közül, akik ott kezdtek vele, már csak ő van életben. A többiek megbetegedtek, főleg a bányában használt higanytól.

Ilyen az úgynevezett civilizáció: iskolát és kórházat hoz, ám betegség és rombolás is kísérheti. De a fejlődést nem lehet feltartóztatni. A világra nyíló kapu már régen nyitva van, és többé nem lehet becsukni. Ezen a véleményen van Wulf Schiefenhövel antropológus is, aki már több éve kutat Új-Guineában: „Nem lehet az embereket egy rezervátumba dugni és azt mondani nekik: „Maradjatok csak olyan elmara-

dottak, amilyenek eddig voltak!” Az emberiség története a változás története is, az új technológiák és új vallások megismerésével és átvételével együtt” - mondja a kutató. Tapasztalata szerint sok elzártnak élő népcsoport kifejezetten óhajtja a fejlődés lehetőségét.

Hogyan gondolkodnak a fiatalok a civilizációról? A tizenhárom éves Linda Oki reggel beballag az egyik osztályterembe, és leül egy számítógép elé. Napfelkeltekor kel mindig, mert ott hon nincs villany. A házban, ahol mindannyian ugyanabban az egy szobában alszanak, főznek és esznek, felveszi iskolai egyenruháját és levonul az ösvényen a hegyről. Most itt ül a számítógépteremben egy modern PC előtt. „Nem nagyon szórakoztat” - mondja, - „de itt fontos dolgokat tanulunk.”

A technikai forradalom elérte a Földnek ezt a pontját is. Amióta kiszélesedett Pápua Új-Guinea mobilhálózata, majdnem mindenki internetezhet a mobiltelefonján úgy, mint Linda Oki és osztálytársai, mert továbbtanulnak.

„Ha meggondoljuk, honnan jönnek a gyerekeink, ez valóban figyelemreméltó” - mondja Marina Magaiva nővér. Az iskola kinyit számukra egy ablakot, amely a világra néz. Ám tulajdonképpen egyszer már volt Pápua Új-Guinea a maihoz hasonló helyzetben. Feltűnően sok idős ember majdnem tökéletesen beszél angolul, a korábbi jobb iskolarendszernek köszönhetően.

Ezzel szemben a fiatalabbak közül csak kevesen tudnak idegen nyelveket.

Azt mondják, hogy az iskolaügy az 1975-ös függetlenné válás óta jelentősen rosszabbodott. Ez főként az ország felföldjére igaz. Ez az egyik oka annak, hogy miért finanszírozza és tartja fenn ma Tapinit a katolikus egyház. Az intézményeket az 50-es években építették, majd 1984-ben átadták a fiatal államnak. „A 90-es évek közepére minden eléggé tönkrement” - mondja Marina nővér. Az egyházat felkérték, hogy megint törődjön az intézményekkel, és egy ausztrál misszionárius, Brian Cahill, ismét helyreállította a települést - elsősorban a hazájából jövő segítséggel.

Ám az állam is hozzájárul az internátusban helyet kapó tanulók ellátási költségeihez. A kórház személyzetének nagy része is állami fizetést kap. Épp most indult el egy súlyos terepjáró a göröngyös úton. Orvos-asszisztensek olaszt visznek a falvakba az embereknek.

Sajnos az erőszak is jelen van. Néhány hete Marina nővért megtámadták az utcán, és egy kövel el is találták. Ezt mondta a nővér: „12 éve dolgozom itt, segíték az anyáknak, hogy világra hozzák a gyermekeiket, és mégis így bántanak velem egyesek.” Majd a következő pillanatban egy fiatal anyához fordul, akinek éppen segítségre van szüksége.

Fordította:
Szabó Bernadett
(Forrás: allewelt)

Kórház a világ végén

A fiatal Dél-Szudán állam legsürgősebb feladatai közé tartozik egy egészségügyi központ felépítése. Az emberek a hosszú polgárháború utóhatásaival is küszködnek. Mégis vannak a reménynek szigetei, mint a mapuorditi katolikus kórház.

Kevés a gyógyszer, a betegek útja hosszú a kórházig. Statisztikailag nézve hét nő közül egy meghal a várandósság alatt vagy a gyermek születésekor – sehol a világon nem ilyen magas ez a szám.

Egy fiatal nő és egy idősebb férfi példáján nézzük meg, milyen gondokkal kell megküzdenie a fiatal országnak. „Anyámmal együtt jöttem ide” - mondja Mary. Rumbek városából jöttek, több napig gyalogoltak, Mary egyre gyengült. Most az ügyeletes orvosra vár. „Nem hagyhatom itt egyedül a lányomat” - mondja az anya. „Valakinek főznie kell rá, és figyelni, hogy valóban jól bánjanak vele”. Kimegy, hogy elkészítse az ebédet.

Három orvos és segítők lépnek a kórterembe, végigjárják az ágyakat. Elöl egy fehérbőrű fehér köpenyes férfi halad. Mikor Maryhez ér, előhúzza a kézzel írt beteglapot és átolvassa. Valamit mond egy olyan nyelven, amit Mary nem ért: „A láz kissé lejjebb ment. Jól van.”

A férfit dr. Rosario Iannetti-nek hívják, ő vezeti a mapuorditi kórházat. Dr. Iannetti, vagy ahogy itt nevezik, Rosario testvér, comboniánus misszionárius. „A malária valóban szörnyű ebben az évben” - mondja. A trópusi éghajlatú mocsaras tájon a rettegett kórokozót terjesztő szúnyogok ideális költőhelyet találnak. A főorvos nem sokáig tartózkodik Marynél, hiszen még nagyon sok páciens vár rá. Mintegy 100 ágy van a

kórházban, majdnem mind foglalt. Édesanyák kisbabáikkal, akik itt születtek, tuberkulózissal vagy AIDS-szel fertőzött férfiak. „Ez a vírus manapság már nálunk is nagyon gyorsan terjed” - mondja az orvos. Az AIDS épp azért terjed ennyire, mert Dél-Szudánban béke van. Ezért sok menekült visszatér a szomszédos Kenyából vagy Ugandából, és onnan hozzák magukkal a vírust. „Régebben más okokból haltak meg itt az emberek. Minden korszaknak megvan a maga betegsége” - sóhajt.

„Én leprás voltam” - mondja Gabriel. Az 50 év körüli férfi szintén az orvosi vizitre vár. Bal lábára mutat. „A lepra olyannyira előrehaladott volt, hogy a lábam egy részét amputálni kellett” - mondja. Pár napja Gabrielt megint Mapuorditba hozták, a hátát megharapta egy hiéna. „Mivel hiányzik az egyik lábam, nem tudtam elég gyorsan elmenekülni a ragadozó elől.” Lehet, hogy Gabriel a háborúban veszítette el a lábát... Sokmindent átélt, de nem szívesen beszél róla.

A kórház és a háború - ez a két történet szorosan összefügg. A háború nélkül sosem jött volna létre a kórház. A háború a magyarázata annak is, hogy miért olyan messze, bent a dzsungelben

épült, több mint 30 km-re a betonúttól. 1993 tavaszán észak-szudáni lovas milíciák érték el Yirol városát és repülőgépek is bombázták a várost. A yirolie emberek számára ez azt jelentette: „Azonnal el kell innen mennünk!” Még épp annyi idejük maradt, hogy közösen megszervezzék a menekülést.

„Menjünk az erdőbe” - határozták el az öregek, - „a sűrű fák alatt nem talál meg minket a bombázó pilóták.”

A menekülők közt volt a katolikus pap is, néhány szerzetesnővérrel együtt. „Veletek megyünk” - mondták. Napokon át vándoroltak a bozótton át, füvet és gyökeret ettek, a fák alatt aludtak, és végül Yiortól mintegy 70 km-re megálltak.

A következő időkben a családok házakat építettek maguknak, megművelték a földeket. A misszionáriusok iskolát alapítottak, és három kis kunyhóban megkezdtek az orvosságok kiadását. Ez volt a mapuorditi kórház kezdete.

Ma ez az egyetlen kórház széles körzetben. Gyakran már kora reggel 150 beteg

vár lannetti doktorra és kollégáira, egy ugandai segédorvosra és a kenyai főnővérre. Feltűnő, hogy a legtöbb kórházi dolgozó külföldi, bennszülött orvos alig van Dél-Szudánban. Aki megengedhet magának orvosi tanulmányokat, az kivándorol. Csak Írországban 450 szudáni orvos van. Nagyon kevesen akarják életüket egy dzsungelbeli kórházban eltölteni. Mindazonáltal minden évben egyre több fiatal dél-szudáni jelentkezik a mapuorditi kurzusokra, ahol segédápolóvá képezik ki őket. Az állam fizeti és az egyház szervezi a programokat. Mapuordit időnként még mindig elzárva marad a külvilágtól, különösen az esős évszakban, amikor a kevés utat elönti a víz. Ilyenkor minden betegszállítás életre-halálra menő versennyé válik.

Hirtelen kiáltások, majd gyászének hallatszanak a nyitott ablakon keresztül. Néhány perccel ezelőtt meghalt egy fiatal nő, aki súlyos maláriával került a kórházba. Az ő esetében minden segítség későn jött. Most visszaviszik a falujába és ott temetik el.

Dr. Rosario csak később tudja meg, mi történt, amikor a vizitről visszatér a rendelőjébe. Felnéz az íróasztala mellől: „Igen, természetesen a kórház egy olyan hely, ahol az emberek szenvednek, de sokkal inkább egy olyan, ahol meggyógyítják őket. Biztos vagyok benne, hogy a legtöbb embernek segíteni tudunk. Ezért vagyunk itt” – mondja.

Fordította:

Szabó Bernadett

(Forrás: Missio Magazine)

Lap apostolokat keresünk!

Magazinunk terjesztéséhez szeretettel várjuk nagylelkű adományozóink és támogatóink jelentkezését. Fontosnak tartjuk, hogy a magazin missziós lelkülete, a világmisszió hírei eljussanak mindazokhoz, akik szívesen olvasnák a jövőben kiadványunkat. Jelentkezésüket az alábbi elérhetőségeken várjuk:

P. Benvin Sebastian svd

Pápai Missziós Művek, 1223 Budapest, Jókai Mór u. 14.

e-mail: pmmmisszio@gmail.com

HASZNÁLT MOBILOK A MISSZIÓ JAVÁRA

Fiók, szekrény, doboz – azok a helyek, ahonnan a legtöbbször kerülnek elő használt mobiltelefonok. Időnként a kukába is kidobjuk őket, megfeledkezve arról, hogy veszélyes hulladéknak számítanak. Vannak olyan vállalatok, amelyek javítják vagy újrahaznosítják a mobilokat. Ezek a javított telefonok kerülnek a fejlődő országokba, ahol az emberek még hosszú ideig használhatják azokat. A hozzánk beérkező mobilokat egy ilyen céghez továbbítjuk. A telefonokért cserébe kapott összeg a verbita atyák és testvérek missziós munkáját segíti Magyarországon és a világ más országaiban.

Nagyon fontos, hogy a mobiltelefonokhoz akkumulátor is tartozzon!

A telefonokat a következő címre lehet küldeni:

ISTENI IGE TÁRSASÁGA:

MISSZIÓS TITKÁRSÁG

- 9730 Kőszeg, Park u. 1.
- 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.

Bővebb információ:

- Telefon: 06-30/418-9196
- verbita@verbita.hu
- www.verbita.hu

MISSZIÓS MISESZÖVETSÉG

A VERBITÁKNÁL

Drága kincs önmagunk és mások számára.

„Az Eucharisztia Jézus üdvözítő jelenléte a hívők közösségében, és mint lelki táplálék az Egyház legdrágább kincse, amit csak magáénak mondhat történelmi zarándokútján.”

(II. János Pál pápa: Ecclesia de Eucharistia 9)

A szentmise az a kincs, amelyben Jézus Krisztus érted és értem, vagyis értünk ajánlja fel önmagát az Atyaistennek. Az igazi áldozatos szeretet iskolája, amelyben általa és vele együtt imádkozhatunk önmagunk és mások szükségleteiért. Élő és elhunyt szeretteinket azzal ajándékozhatjuk meg, hogy mindennap misét mondatunk értük.

A miseszövetségi tagság által napi hét szentmisében ajánlhatjuk Istennek a hozzánk közel állókat. A miséket verbita missziós atyák mondják a világ különböző tájain.

Bankszámlaszám:

11600006-00000000-12713314

A miseszövetségbe lépés egyszeri 7000 Ft-os hozzájárulással történik, mellyel a szegény országok missziós munkáját segítjük.

További információ és csekk igénylés:

Isteni Ige Társasága – Missziós Titkárság • Burbela Gergely svd
9731 Kőszeg, Park u. 1. • verbita@verbita.hu • 06-30/418-9196

Cikkeinkről bővebben olvashatnak

a **WWW.PAPAIMISSZIO.HU** weboldalunkon.

Nemzetközi rajzpályázat

Krózsér Vivien, 12 éves, Bakonyjákó

Garancsi Tilda, 14 éves, Fót

A Szent Gyermekség Múve megalapításának 170. évfordulója alkalmából a Népek Evangelizációja Kongregáció – amelynek keretében a Pápai Missziós Múvek működnek – a missziós gyermekek számára nemzetközi rajzpályázatot írt ki: „Mit jelent számomra a Szent Gyermekség Múve?” címmel.

A rajzpályázatra országonként 2-2 rajzzal lehetett nevezni. Hazánkból az itt látható két rajzot küldtük el Rómába. Ezúton mondunk köszönetet minden missziós gyermeknek, aki rajzot küldött a pályázatra!

170 évvel ezelőtt született a Szent Gyermekség Múve

Alapítója Charles de Forbin Janson püspök. A terve igen egyszerű volt: “Gyermekek segítenek gyermekeknek. Hogy is lehet, hogy eddig nem gondoltunk erre?”

Bár ő maga, minden vágya és reménye ellenére nem jutott el személyesen a missziókba, de álma más módon valóra vált: 1843 májusában hivatalosan is megalakult a Szent Gyermekség Múve, a Missziós Gyermekek Társasága.

A Szent Gyermekség Múve ma egyesíti az imán és az egymásért hozott áldozatokon keresztül a világ gyermekeit.